

Joulu-Terminaali

Oulun Tietoteekkarit ry:n kiltalehti Terminaali - nro, 4/2003

"Me olemme OTIT - miehet mustissa"

<http://www.ee.oulu.fi/~terminal/>

Sisällys

Pääkirjoitus	2
PJ:n palsta	3
Tietoteekkareita työelämässä	4
Oulun Tietoteekkarit ry:n 15-vuotisjuhlat	8
Fuksicursio '03 - Riemua ja sekoilua Kuopiossa	10
PikkuWappu	14
Maraton Laulu	18
November Fest – OTiT Goes P***a Maa	19
Siellä, missä OTiT juhlii, eläkeläiset eivät nuku!	22
Happamia sano kettu pihlajanmarjoista	26
Killassa tapahtunutta	27

Pääkirjoitus

Näin se aika vain kuluu. Pieni hetki sitten oli vielä tammikuu, ja olin vasta aloittelemassa uraani OTiT:n tiedotusministerinä. Nyt on jo joulukuu, ja minä kirjoitan viimeistä pääkirjoitustani Terminaaliin.

Tässä vaiheessa vuotta onkin jo syytä kiittää kaikkia niitä ihmisiä, jotka ovat tehneet työtä Terminaalin eteen. Kiitos. Haluan erityisesti kiittää sitä henkilöä, joka jatkaa työtäni Terminaalin ja spämmien lähettämisen parissa, eli uutta spämmimestarianne Toni Frogellia. Ilmaisen samalla syvimmän osanottoni tämän ei-niin-loistavan nakin saamiseksi. :)

Tämä vuosi loppuu osaltani tähän, mutta ensi vuonna palaan taas hieman erilaisemmassa tehtävässä. Nähdään silloin,

Juissi

Terminaali

Oulun Tietoteekkarit ry:n kiltalehti ja pää-äänenkannattaja jo vuodesta 1988. 4--6 numeroa vuodessa.

16. vuosikerta, n:o 4

12.12.2003 (lähetetty painoon 12.12.2003)

28 sivua, painosmäärä 150 kappaletta

Painopaikka: Oulun Yliopistopaino, Oulu 2003

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry, Oulu

Osoite: OULUN TIETOTEKKARIT RY

Terminaalin toimitus

PL 4500

90014 OULUN YLIOPISTO

Sähköposti: terminal@ee.oulu.fi

Päätoimittaja: Juha Tiensyrjä

Toimittajat: Jouni Knuutinen

Taneli Rautio

Kannen kuva: Otso Kassinen

Kotisivu: <http://www.ee.oulu.fi/~terminal/>

Terminaalissa esitetyt mielipiteet eivät välttämättä vastaa Oulun Tietoteekkarit ry:n tai päätoimittajan tai kenenkään muunkaan kantaa.

PJ:n palsta

Toimeani killan puheenjohtajana on jäljellä alle kaksikymmentä päivää. Alkaa olla tilinteon aika. Titeenien Taistojen osallistujamäärä, vuosijuhlista aiheutuneet kulut tai hallituksen kokouksen 21/2003 päätökset on dokumentoitu pöytäkirjoihin, Terminaaleihin, toimintakertomuksiin ja tilinpäätöksiin. En siis halua kertoa niistä tässä. Sitä paitsi - jäi kai vuodesta 2003 käteen muutakin kuin osallistujamääriä, kuluja ja hallituksen päätöksiä?

Jäi toki, mutta sitä muuta ei löydy pöytäkirjoista eikä tilinpäätöksestä.

Tuloslaskelmaan ei kirjata, kuinka monta uutta ystävää OTiTLaiset saivat kiltatoiminnassa vuoden aikana. Toimintakertomuksesta ei voi lukea, että joku tapasi Wapun bileissä tulevan aviomiehensä tai -vaimonsa tai että viime keväänä lakin saanut tuore Teekkari ei koskaan unohda fuksikastettaan räntäsateessa. Hallituksen pöytäkirjoissa ei kerrota, että suurin osa hallituksen jäsenistä on joutunut toimissaan aivan odottamattomien ongelmien eteen, ja on saanut arvokasta kokemusta ja onnistumisen elämyksiä niiden ratkaisusta.

Näitä pieniä asioita ei ole mainittu killan toiminnan tavoitteissa eikä niitä kirjoiteta killan historiikkeihin. Kuitenkin juuri nämä elämykset ovat tärkeintä, mitä kiltatoiminta antaa osallistujille: minä uskon muistavani oman fuksisuunnistukseni vielä kauan sen jälkeen kun olen unohtanut, mitä hallituksen kokouksessa 21/2003 päätettiin. Toivon, että kuluneena vuonna kiltatoiminta on tarjonnut mukana olleille hyviä hetkiä ja

miellyttäviä muistoja!

Päätin edellisen Puheenjohtajan palstan kehotukseen käydä äänestämässä teekkaria edustajistovaaleissa. Juuri minun kehotuksellani tuskin oli suurta vaikutusta, mutta OTiTLaisten saama äänimäärä nousi lähes kaksinkertaiseksi edellisiin vaaleihin verrattuna, ja OTiT sai kolme varsinaista edustajaa ylioppilaskunnan edustajistoon. Suuret kiitokset kaikille äänestäjille ja onnea valituksi tulleille.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia vuoden aikana kiltatoimintaan osallistuneita ja toivottaa kaikille Hyvää Joulua ja Elämysrikasta Uutta Vuotta!

Timo

Kolmossivun tyttömme toivottaa kaikille rauhallista joulua ja onnellista uutta vuotta.

NOKIA

Tietoteekkareita työelämässä

Oulun yliopiston tietoteekkareista melkoinen joukko on vuosien saatossa löytänyt tiensä Nokian palvelukseen. Heidän työkenttensä on hyvin monipuolinen – kahta täysin samanlaista tehtävänkuvaa tuskin löytyy. Tässä kolme eri aikaan valmistunutta OTiLaista kertoo tämänhetkisestä työnkuvastaan ja siitä, millaisiin tehtäviin tietoteekkari voi päätyä.

**Tommi, OTiLainen 1998-2003,
System Engineer**

Työskentelen järjestelmäinsinöörinä Nokia Networksiissä tukiasemien ja tukiasemaan liittyvien apulaitteiden tuotekehitysprojekteissa. Työssäni teen erilaisia tutkimuksia ja määrityksiä matkapuhelinverkon verkkoelementeille, toisin sanoen työ on tutkimusta ja dokumentointia. Järjestelmäosastolla asioita lähestytään usein ylhäältä päin ja pohditaan, miten

tiettyt toiminnot jossain verkkoelementissä vaikuttavat muihin verkkoelementteihin ja miten verkkoelementti saadaan toimimaan järjestelmän osana.

Työ on haastavaa, koska järjestelmää pitää pystyä hahmottamaan myös oman vastualueen ulkopuolelta. Yhden ihmisen ei kuitenkaan tarvitse tietää kaikkea, vaan työtä tehdään ryhmänä. Kommunikointi eri osa-alueiden asiantuntijoiden kanssa onkin välttämätöntä. Monipuolisuus nimenomaan tekee tästä työstä mielenkiintoisen.

**Kirsi, OTiLainen 1990-96,
Specialist**

Suomen kielen sana 'asiantuntija' kuvaa hyvin työni perusluonnetta. Olen toiminut asiantuntijana eri tehtävissä Nokiassa viimeiset 5 vuotta. Tehtäviini on kuulunut monenlaisia töitä, mutta yhdistävänä tekijänä on ollut tietoliikenneprotokollat. Tällä hetkellä olen Nokian edustajana 3GPP-standardointifoorumissa. Tässä tehtävässä lentokentät ovat tulleet tutuiksi, sillä työkokouksia on kuukausittain eri puolilla maailmaa. Kokouksissa kymmenet yritykset

**Paavo, OTiainen 1986-1992,
Senior Engineering Manager**

Nykyinen tehtäväni Senior Engineering Managerina on ohjelmistoprojektin vetäminen. Vastuullani on ensisijaisesti toimintaedellytysten varmistaminen sekä suunnitelmista ja tavoitteista päättäminen. Porukan vetäjänä vastaan myös projektin kulusta sisäisten asiakkaiden suuntaan ja huolehdin siitä, että siltä suunnalta tuleva palaute päättyy oikeaan paikkaan.

Tehtäväkuvani on aika monipuolinen. Siihen kuuluu töiden ja aikataulujen suunnittelu, päätöksenteko, dokumentointi, raportointi, seuranta sekä lukuisia muita ohjelmistokehitykseen liittyviä asioita. Sen lisäksi on vielä kirjava joukko muita esimiehelle kuuluvia tehtäviä: erilaisten pikkuongelmien ratkominen, kokolailla henkilöstöhallintoon liittyviä asioita sekä – yhtenä tärkeimmistä – prosessien ja ihmisten jatkuva kehittäminen. Tehtäväkuvan monipuolisuus on sen rikkaus: koskaan ei ole kahta samanlaista päivää peräkkäin.

esittävät omia näkemyksiään tulevaisuuden verkoista ja puhelimista; niiden pohjalta standardoidaan sopivimmat ratkaisut.

Lisäksi olen pääkokkina (Chief Engineer) tuotekehitysprojektissa ja vastuussa projektimme teknisestä puolesta. Yhtenä tehtävänäni on osallistua uusien ominaisuuksien esivalmistelutöihin, ts. perehdyä standardeihin ja teen alustavia analyysejä. Lisäksi selvitän teknisiä yksityiskohtia ja osallistun katselmuksiin, joissa varmistetaan eri spesifikaatioiden tekninen oikeellisuus. Mukavinta työssäni on se, että joka viikko eteen tulee uusia asioita, jotka jaksavat kummastuttaa ja hämmästyttää kokeneempaakin DI:tä.

SIK-OTiT kopiokoneet

Oulun Tietoisku Oy on Sähköinsinööriliiton ja Oulun Tietoteekkareiden omistama osakeyhtiö, joka tarjoaa kopiopalveluja kilttojen jäsenille. Kopiokoneilla voit helposti kopioida luentoprujuja, vanhoja tenttejä tai vaikka ohi menneitä laskareita. Yhden koneista muistiin on sijoitettu kaikki vanhat sähkö- ja tietotekniikan osaston tentit.

Muutamia syitä miksi kannattaa käyttää SIK-OTiT kopiokoneita

- Koneet toimivat sekä kopiokorteilla että kolikoilla
- Koneet ovat aina lähellä
- Kopiokonevastaavat sekä heidän apulaisensa auttavat mielellään ongelmatilanteissa

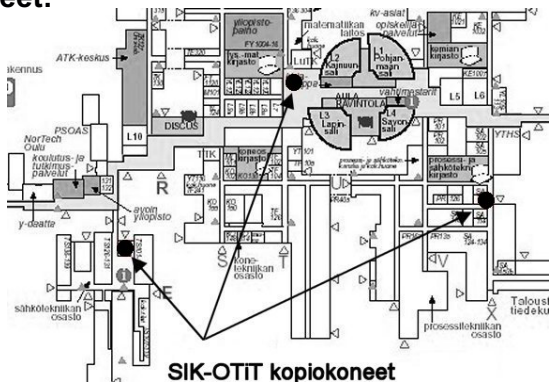

Kopioiden hinnat:

- Yksittäiskopio 0.05 €
- 200 kopion kortti 10 €
- 400 kopion kortti 20 €

Mistä löydät kopiokoneet:

Meillä on neljä kopiokonetta, jotka on sijoitettu yliopiston keskeisille paikoille

PESTI

TYÖMARKKINAPÄIVÄT

PESTI 2004 -työmarkkinapäivä

14.1.2004

**Vuoden 2004 PESTI-lehti on
jaossa teknillisen tiedekunnan
kansliassa 1.12.2003 alkaen**

**Opiskelijoiden työnhaku
PESTI 2004 -yrityksiin on
2.12.-15.12.2003**

AIKATAULU:

- 1.12.2003 PESTI -lehti ilmestyy**
- 2.12.-15.12.2003 Opiskelijoiden hakuaika**
- 16.12.2003 Opiskelijoiden hakemukset lähetetään yrityksille**
- 13.1.2004 Näyttelypaikan pystyttäminen kello 16.00 alkaen**
- 14.1.2004 PESTI -työmarkkinapäivä**

Oulun Tietoteekkarit ry:n 15-vuotisjuhlat

"Piip. Pipipiip. Pipipipipiip! PIIP PIIP PIIP PIIP!" huusi kännykkäni yrittäessään epätoivoisesti herättää minua eräänä kauniina lauantaiaamuna. Unenpöpperöisenä mietin hetken syytä herätyskellon käyttöön tavallisena lauantaina, ja sitten se iski: tänään on OTIT:n vuosijuhlat!

Hetki herätyksen jälkeen puhelimeni pärähtää soimaan. Varapuheenjohtaja Määttähan se siellä kyselee, josko olisin tulossa tukkuun, kun ovat juuri sinne menossa ruokaa ja juomaa hankkimaan. No minähän nohevana poikana vastaan, että tottakai, ja suuntaan matkani kohti tukkua. Hetken mielijohteesta lukaisen vielä sähköpostini ennen lähtöä, ja sieltä paljastuuinkin päivän ensimmäinen yllätys - puheenjohtaja Ahonen on joutunut jäämään Zürichiin yöksi lentokoneiden aikataulujen mentyä niin sanotusti päin mäntyä. Puheenjohtaja tulisi takaisin Ouluun vasta viiden koneella, kun juhla alkaa jo kuudelta. Pieni ongelma, mutta ei ylitsepääsemätön.

Siispä tukkuun. Paria tuntia ja muutamaa tuhatta euroa köyhempiä poistumme kohti Walhallaa, jonne käymme viemässä jatkojen juoma- ja ruokatarjoilut. Paikalle tulee myös muutama humanisti, jotka alkavat koristella paikkaa iltaa varten. Walhallasta varapuheenjohtaja, rahastonhoitaja Ohtonen ja teollisuusministeri Kovan suuntaavat sitten Alkoon, josta hankitaan pääjuhlan juomat, ja köyhdytään samalla taas tuhansia euroja. Kaikki näyttää vielä tässä vaiheessa varsin hyvältä, ja suuntaamme matkamme liikenneministeri Niittyviidan kanssa kohti kiltahuonetta. Nappaamme jonkin verran tavaraa mukaan ja ajamme takaisin Walhallaan.

Saavumme perille, ja toteamme oven

olevan auki. Ihmettelemme asiaa hetken, ja marssimme sisään - tietystihän ne humanistit siellä vielä koristelevat paikkaa kun kerran oveakin pitävät auki. Yhtäkkiä hälytin alkaa huutaa hyvin, hyvin lujaa, ja joudumme liikenneministerin kanssa poistumaan tiloista. Pikainen soitto varapuheenjohtajalle selvittää tilanteen, humanistit olivat jo lähteneet pois, unohtaneet oven auki ja laittaneet kuitenkin hälytyksen päälle. Hirveästä mölystä huolimatta onnistumme sulkemaan hälyttimen ja uskallamme mennä sisään. Eli tähän mennessä vasta pari pientä pulmaa, ei mitään hätää.

Pian löysimme tiemme jo Honkapirttiin, jossa pääjuhla pidetään. Paikka on siistissä kunnossa, joten alamme

Killalle tuotu lahja on kovassa käytössä

järjestellä keittiötä ja muita tiloja työntekijöille sopiviksi. Jonkin ajan kuluttua lähetys Alkosta saapuu paikalle. Pakettiautolla lähdetään noutamaan orjatyövoimaksi lupautuneita fukseja, ja me yhä vain järjestämme paikkaa juhlauntoon. Kun pöydät saatiin paikalleen, minä nostin kytkintä ja painuin kotiini vaatteiden vaihtoon. Ei mene enää kauaakaan, kun varapuheenjohtaja taas soittaa, että pakettiauto meni nyt särki, tule kускаamaan astioita kiltahuoneelta honkapirtille. Siihen en voi vastata kuin että en tule, olen menossa Oulunsaloon puheenjohtajaa hakemaan piakkoin. Käskin sosiaali- ja terveysministerin soittaa übernakittaja Pohjaselle, jolla on myös auto käytössään. Tämän hän tekeekin.

Käväisen nopeasti suihkussa, puen puvun päälleni, ompelen valkoisesta paidastani pukeutuessani tipahtaneen napin paikoilleen ja hyppään autoon. Matka vie kohti Oulunsaloa, jossa olen viittä vaille viisi, noin kymmenen minuuttia ennen puheenjohtajan koneen saapumista. Odottelen hetken, ja huomaan tutun henkilön nousevan etelän maille menevään koneeseen. Kello viiden kone saapuu, ja otan herra puheenjohtajan välittömästi mukaani. Moottoritien kautta pääsemme nopeasti Raksatielle, jossa puheenjohtaja ajaa partansa, vaihtaa vaatteensa ja on hyvissä ajoin valmis juhlaan - lähestulkoon kymmenen minuuttia ennen kokkaritilaisuuden alkua.

Siispä vauhdilla Honkapirtille. Matkalla sinne saan taas puhelun varapuheenjohtajalta, joka kertoo meillä olevan suuren ongelman: tilattu ruoka ei ole saapunut.

Saavumme perille, ja ongelmaa hoidetaan jo. Ruoka tilataankin kahdesta paikasta, joten autoani

Seremoniamestari Hentilus I Suuri

tarvitaan taas. Ensin kuitenkin koko hallitus vastaanottaa killalle tuodut tervehdykset ja lahjat, jonka jälkeen sitten ajamme ylinopeutta keskustaan. Parkkeeraan autoni Pekurinkulman eteen, ja noudamme ruoat Pannusta. Samalla kiireellä takaisin, kuulemme juhlan jo alkaneen puheenjohtajan tervehdyksellä. Ruoka saadaan kuin saadaankin melkein ajoissa paikalle, juhla ei ehtinyt myöhästyä kuin kymmenen minuuttia.

Juhla on itsessään kuin mikä tahansa vuosijuhla, näitä jutussa mainittuja pieniä ongelmia ei edes meinaa huomata. Juhlapuhujana on killan perustajajäsen Tero Ojanperä ja vapaassa sanassa pidetään liian pitkiä puheita. Puoli yhdeltä juhliiva kansa siirrettiin busseilla kohti Walhallaa jatkoilemaan. Mutta se onkin jo sitten ihan eri tarina, ja sitä en kerro tässä.

Fuksicursio '03 - Riemua ja sekoilua Kuopiossa

Yksinäinen neonvalo räiskyi katossa taistellen kuolemaa vastaan. Sen valaisuteho oli yhtä pätkittäistä kuin tajuntani ja menikin hetken aikaa, ennen kuin hahmotin raiskatun huoneen lohduttoman tilan. Hotellihuoneesta oli tullut viemäriveredellä puoleen väliin saakka täytetty uima-allas. Tuossa rusehtavan saastan meressä lillui krokotiilinnahka, konfettia, sekalaisia pillereitä ja nappeja, muutama kinky-asuste, korttipakka, ennen niin uljaan laajakuva-tv:n pirstottu raato ja otitin haalari. Kuin ihmeen kaupalla ehjänä säilyneet Genelecin aktiivit huusivat jatkuvalla loopilla Siiri Nordinin Amarin nuolia. Spraylla sutaistu hätäinen tagi kirkui seinältä: Maailmanloppu on 28.10.

Pääni jomotus jätti Danten helvetin kauas kakkoseksi ja pisti kovasti kampoihin jopa PK1:n triplaluentojen tuskalle.

Mitä perkelettä oli tapahtunut?

Calendar.get(Cursio.EARLIER);

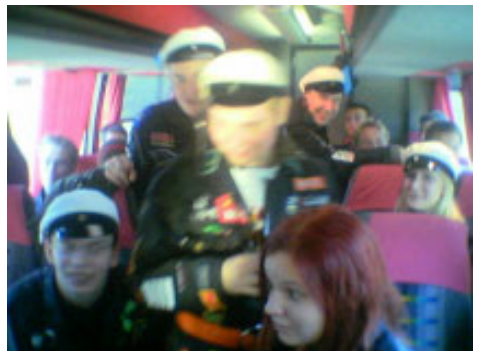

Paltamon poijaat

Neonvalo räiskähti hajalle muutaman kilovoltin valokaaren saattelemana ja jouduin navigoimaan ulos pimeästä huoneesta kamerakännykän taustavalon avulla. Kännyän näytössä oli kuva joistakin ihmeen busseista. Jotain palasi mieleeni....

Kolmen bussin voimin sinne lähdettiin. Iisalmen kautta kohti Kuopiota. Vähänpä tiesivät kirkassilmäiset ja viattomat Phuksit mitä tuleman pitää, vaikkakin teekkarit, nuo vanhat konkarit

ja näädat, hymyilivätkin kieroja hymyään heti matkan alussa. Matka alkoi kurjasti. Jo heti kättelyssä varmistettiin, että Iisalmessa käytäisiin Olvin tehtailla. Nimittäin vain syömässä. Jakosuotimilla pääkoppansa täyttäneet teekkarit ja teekkarinnuput kuolasivat kuitenkin ohmeja kuullessaan, että myös Genelecin tehtailla olisi perusteellisen visiitin paikka.

Linja-autossa omi tunnelmaa

Jäykkää tunnelmaa lievittääkseen matkan "ohjaajat" päättivät pitää linjurin sisäisen esittelykierroksen. Jokainen sai vuorollaan kertoa itsestään jotain ja ennen kaikkea huonon vitsin. Kuultiin useita rimanalituksia, mutta aamun paras vitsi oli lyhykäisyydessään tällainen:

Lasse Määttä.

Koska bussikuskikaan ei suostunut

kiertämään liikenneympyrässä teekkarilain vaatimaa määrää, hijackasimme ajoneuvon ja köröttelimme suoraa päätä lähimpään alkoon, joka sattui olemaan Oulun läänin Metropoliksessa, Pulkkilassa. Nyt matka saattoi alkaa!

boolean selvyy=false;

Selvittyäni vähin äänin hotellin roskakuilun kautta ulos kaivoin vaistomaisesti haalareideni taskuja saadakseni sieltä mitä tahansa, joka lievittäisi tuskaa. Löysin kaiutINVALMISTAJAN esitteen...

Hiohei ja Delilaah! Eihän tällä matkalla olekaan hassumpaa! Karaoke raikasi raittiiden nuorten bussissa iloluontoisesti ja ensimmäinen tuppikin läiskähti pöytään klo 10:25. Toisessa bussissa kerrottiin valehtelematta puolentoista tunnin pituinen vitsi. Syyllinen ilmoittautukoon toimitukseen. Iisalmen puolella eräs kersantti päätti ottaa joukon haltuunsa, mutta tulostikin sisältönsä näyttävästi paineen alla. Myös naispuolisia tappioita tuli, ja muuan matkalainen jäi autuaasti autoon nukkumaan muiden ihastellessa Genelecin taivaallisen puhdasta ja ennen kaikkea aktiivista äänentoistoa.

Edes yhtä pientä subbaria eivät vain pihit mokomat voineet antaa lahjuksena. Olvin tehtaalla itkimme verta johtuen paratiisin läheisyydestä. Graalin malja oli ulottuvillamme, mutta sormemme vain hipaisivat sitä.

Tästä johtuen pummasimme, kiitos hiänojen haalareidemme, ilmaiset kärkkärit paikalliselta snägärliltä, ja näin nautimme luontaistuotteita Iisalmen kuulaassa syyspäivässä. Matka oli järjestetty onneksi niin, että koko popula sai tutustua runsaasti virikkeitä tarjoavaan Iisalmen taajamaan oikein kahden tunnin ajan. Joukkoraiskasimme kyläpahasen ja jätimme jälkeemme vain savuavat rauniot. Matka jatkui.

do while (promille >= 4);

Kompuroidessani Kuopion juna-asemaa kohti tunsin jotain etomisen ja kuvotuksen välimaastosta. Pikainen pusikkokäynti käynnisti uuden takaumien ketjun...

Matkan aiheuttamat paineet oli purettava. Kuopion normaalia heikkotasoisempi vessa sai tyydyttää tarpeemme, ja niitä tarpeita olikin useita kymmeniä. Poliisien pelko takaraivossa jyskyttäen poistuimme nyt keltaisina noruvien koristepuiden juurilta torille, jossa oli päivän huipennus, fuksikisa! Vanhemmat tieteenharjoittajat saivat silmänruokaa raukkojen vuksien pyöriessä y-akselinsa, juostessa viestiä ja juodessa Jumalan langettamaa kahdeksatta vitsausta, ykköskaljaa. Pisteet reipashenkisille Fhuckseille, joista kaikki osallistuivat (Lukuunottamatta paria surkeaa infolaista)! Kukaan ei tietenkään muista, ketkä voittivat.

Tämän jälkeen porukka hajaantui. Osan siirtyessä saunaan ja osan

Hifistelijöiden märkä uni

mennessä vaatimattomasti Porsche-ajelulle meidän posse valitsi underground- meiningin ja ostimme ns.pussikaljat. (Vinkki breakdancen ystäville: Haalarit pyörivät hyvin K-marketin lattialla.)

Kuopion vessa

Vain Oulun tietoteekkarit tämän taitavat. Vaikka tarjolla olisi ollut sata ja kaksi parempaa paikkaa, sai virkistysjuomien nauttimista säästää parkkihallin ummehtunut ilma ja virtsaiset tuoksut. Seurassamme ollut (hallitukseenkin pyrkinyt) henkilö herätti kaduilla yleistä närää yrittämällä "lainata puoleksi minuutiksi" vastaantulevia kriteerit täyttäviä (eli kaikkia) naikkosia. Mikä hämmästyttävintä, supliikkimies onnistui aikeissaan lähes aina. Kuopion jälkikasvu tulee lähivuosina olemaan kuin samasta muotista.... Tietenkin kaikille kaupungilla havaituille ihmiseläville kerroimme totuuden mistä ja ketä olimme: Koneteekkareita Tampereelta!

Epäonnistunut yritys päästä ilmaiseksi hotellihuoneeseen kirjoitti halun saada jotain ja paljon, mutta emme todellakaan enää tienneet mitä. Siispä

läksimme paikallisiin juottoloihin kierrokselle. Sotasuunnitelmaksi muotoutui istuskelun aikana hankkia muisto hotellin XY lipun muodossa. Emme kuitenkaan ehtineet toteuttaa suunnitelmaamme, sillä Giggling Mar-

lin, eli tuttavallisemmin Kikkeli avasi porttinsa ja jokainen itseään kunnioittava Otiitti heilautti jalkansa sen suuntaan. Rouva alikersantti, Luru, Paltamon poijat, laattapaita, matkan paras vitsi, varjohallitus ja koko muu lössi sai kokea riemuisan jälleennäkemisen hyökyaallon. Se oli hienoin hetkemme.

Tästä eteenpäin ilta on hämärää sumua, josta voin muistaa vain yksittäisiä pätkiä. Juomakilpailu. Farmaseuttiopiskelijattaret. Toinen toisensa jälkeen kaatuvat toverit. Tarjous, josta ei voinut kieltäytyä. Pitkä marssi. Siiri Nordin. Siiri Nordin. Siiri Nordin.

Horkkainen tärinä lievitti viimein, kenties painkillerin, kenties sen johdosta, että olin viimeinkin perillä Oulussa. Saatoin tuntea olevani turvassa, otiitti muiden otitlaisten joukossa. Omalla maaperälläni. Enemmän kuin koskaan tunsin kokeneeni riemua ja sekoilua Kuopiossa.

Jaakko Seppälä

KYYKKÄÄ! (Ja mölökkyä)

Sunnuntaisin kello 14:00 alkaen
Yliopiston parkkipaikalla

Järjestäjänä: Oulun Akateeminen Mölökky- ja Kyykkäseura ry

PikkuWappu

Ensimmäinen bändi aloittaa alakerran lavalla varttia vaille yksitoista. Ensimmäinen biisi on Jimi Hendrixin Fire, toinen kuulostaa skapunkilta kuten kolmaskin. Neljännen biisin alkaessa totean hetken olevan hyvän yläkerran tilanteen tarkastamiseen. Kiertelyn jälkeen on menossa joku hinausbiisi, ja kun karaoken puolella raiskataan kuulijoiden korvia, yläkerta kutsuu jälleen. Takaisin tullessa biisi kuulostaa yllättävän hyvältä, sehän on Audioslavea. Seuraavaksi tulee taas omaa tuotantoa ja se onkin setin viimeinen biisi. Encorena kuullaan Chili Peppersin Suck My Kiss.

Ylhäällä tunnelma alkaa tiivistyä ihmisten odottaessa hymniä. Hymnin jälkeen lavalle asteelee kolme (3) miestä, joista yksi asettuu mikin ääreen. "Evribadi sei jee!", lauma huutaa jeetä, "Jee, vii goiung tu paatii, ajee!", Fast Driving lähtee käyntiin. Tässä välissä on hyvä käydä haastattelemassa alakerran bändiä.

...

Palattuani puoli tuntia myöhemmin lavalta kuuluu: "Woo-oo-oo-oo" ja taustanauha soittaa I Feel Lovea. Seuraavaksi MC pyytää kaikkia panemaan kätensä ilmaan. Sitten toistetaan bändin nimeä ja Helium pannaan soimaan. Yleisöstä kuuluu kommenttina: "Vittu kerrankin Foxiassa on kunnon meininki". Tässä vaiheessa huomaa ihmetteleväni, missä ne viidentuhannen watin strobot oikein ovat. Samassa keikka loppuu kestätyään kokonaiset 46 minuuttia, ilmeisesti levy tuli soitettua läpi. Ennen seuraavaa keikkaa täytyy vielä käydä haastattelemassa illan "ykkös"bändiä.

...

Puoli kahdelta alkaa alakerrassa soittaa illan kolmas bändi. Aloittavat omilla, hiukan Sentencediltä kuulostavilla biiseillään, ja menoajalkaani alkaa taas kutittaa. Koska yläkerrassa ilmasto muistuttaa kovin Balin helmikuuta, jään kuuntelemaan toisella korvalla pienemmän narikan eteen. Omien biisien joukosta tunnistan Metallica

Whiskey in the Jarin ja Fuelin. Puoli kolmen aikoihin varsinainen setti päättyy ja bändi palaa heittämään encoren. Ensimmäisenä soitetaan Metallica Whiskey in the Jar (kyllä, sama coverbiisi kahdesti) ja seuraava on joku omaa tuotantoa. Vielä viimeinen haastattelu ja ilta on ohi. "Jatkoille" Danteen, jonka eteen ei näköjään kannata jättää lukittuakaan pyörää irralleen.

...

Big Daddy's Fun Club

Mikäs se teän bändin nimi olikaan?
- Big Daddy's Fun Club

Monesko haastattelu tämä on?
- Toinen, eka Pihtiputaan kotiseutusanomiin. [Siis ensimmäinen oikeaan lehteen, toim. huom.]

Miten meni keikka?
- Encoreen asti hyvin, rumpalilla eka keikka, bändillä noin kymmenes.

Oliko nyt suurin yleisö?
- Rantasalmen festareilla oli isompi.

Moniko teistä on töissä Villen kaupassa?
- Ei yksikään, Incapilla pari, osa koulussa.

Minkälaisia suunnistelmia teilä on tulevaisuudessa?
- Soitetaan niin kauan, ku kitara pyssyy käsissä, rumpali muuttaa Norjaan.

Onko idoleita?
- Jan-Olof "Puppe" Strandberg.

Haastattelun aikana Juneksen suku pisti bakkärin remonttiin. Bändillä oli mukana omat bändärinsä (3 kpl),

toimittajalle tarjottiin roudarinpestiä. Myös kuultua: "Hikinauhat tulee takas", "Ei se kerta homoksi tee", "Peukkua peliin".

Jäsenet:

Basisti: **Antti**
Kitaristi: **Juappo**
Kitaristi: **Janne**
Rumpali: lähti ennen haastattelua
Laulaja: **Juho**

Biisilista:

Fire [Jimi Hendrix]
11th Hour
We're 4ever
This Morning
Would You Be My Girl
Whisper
Angel [Robbie Williams]
Play That Funky Music (White Boy) [Wild Cherry]
Time Bomb
Perseremontti
Sunset
Like a Stone [Audioslave]
I Place My Balls in Your Mouth
—
Suck My Kiss [RHCP]

...

Dallas SuperStars

Miksi te että soittanu sitä Stomping Systemiä?

- Se on Jaakon oma biisi.

Eikö teistä joku ole JS16?

- Se on nauhotuksissa, ei päässy tulemaan.

Mitä tulee mieleen sanasta tietoteekkari?

- Ville Virtanen nuorena, 24-vuotias, imuroi musaa, chättää, opiskelee tekussa, särmä.

Mitä tykkäätte Oulusta?

- (Rumpali näyttää peukkua) Hyvä meininki, parempi ollu vaan Raumanmeren juhannuksessa kesällä.

Kumpi teistä on J.R. ja kumpi Cliff?

- JR16, Heikki on Cliff.

Osaatteko viheltää Dallasin tunnarin?

- (viheltelyä) [osasivat lopulta]

Koska lähdette Amerikan kiertueelle lämppärinänne Moby?

- Mistä sä ton olet saanut tietooosi. (Inttämisen jälkeen myöntävät, että vuonna 2005)

Kenet Kärpät pieksee finaaleissa?

- Rauman Lukon (pelannut pienenä joukkueessa).

Kauanko biisin teko kestää?

- 2 päivästä 2 viikkoon. Ensin rummut, sitten muut.

Kokoonpano (vuodesta 2000 sama):

DJ: **Heikki**

MC: **Chris**

Perkussiot: **Axu**

Biisilista unohtu kysyä, luultavasti levyn biisit jossain järjestyksessä.

...

Bleak Crowd

Onko oikein laulaa verestä ja kunniasta?
- Natseihin liittymättä on, biisi on hyvä.

Kuka Tiktak on teän suosikki?
- Petra; Tuuli; Nea

Mikä on lempiväri?
- Punainen; beigen ja harmaan eri sävyt; musta

Entä onnennumero?
- 13; 11; ei oo

Oletteko kuullut bändistä, joka soittaa saman coverin kahesti?
- Ei, mutku yleisö halus.

Koska lähete Keski-Eurooppaa kiertämään?
- Levytyssopimus ensin.

Lempparibändi? [Luru tahto tietää]
- Slayer (ja Tiktak); Frank Sinatra; In Flames; Trio Töykeät ja Lasse Mårtensson.

Sittenkö lähete sille Keski-Euroopan-kiertueelle, kenet haluaisitte lämpärribändiinne soittamaan, jos saisitte valita kenet tahansa?
- Nerdeen kitaristi, Ana Labista, Mariska räppäämään, Dave Lombardo, Steve Harris, Zakk Wylde soolokitartistiksi ja Mike Patton.

Lempiasento? [Rulu taas

asialla]

- Takaapäin makuulta, tappituntumalla.
(Jari Sillanpää on kova)

Kokoonpano:

Basisti: **Kimmo**
Kitaristi: **Janne**
Rumpali: **Timo**
Laulaja: **Tommi**

Biisilista:

Intro
Torch of Souls
Shroud
No Ending
Back Inside
Mirror
Whiskey in the Jar
Never Die in Me
She Redefines the Grieve
In Solitude
Seal upon Your Eyes
Fuel
God-given Goddamn Misery
—
Whiskey in the Jar
Vanha biisi uusilla sanoilla

Miihkali

Maraton Laulu

Kävipä päivänä eräänä niin, että Teekkariyhdistyksen Kulttuurisika ilmoitti Laulumaratonin olevan ovelle. Siksipä kiltamme Pelimanne, entinen kulttuurisika hänkin, keräsi kokoon joukkueen, jonka voittomahdollisuudet maratonin kisoissa olivat huikeat. OTiT lähettikin joukkueensa kaikkiin neljään sarjaan, joista kahdesta irtosi voitto: kiltasarja voitettiin laululla Hubahuba ja snapsilaulusarja veisulla Hyvää snapsia. Terminaali tekee nyt kaikille kiltalaisille palveluksen, ja julkaisee nyt voittoiset sanoitukset kaiken kansan luettavaksi.

Hubahuba

(säv. Minä soitan harmonikkaa)

san. Jerry

Hubahubahubahubahubahuba-humppa-humppa-humppa-humppa-humppa-humppa-hei!

Aina Teekkarit saapuu,
Ilta-aika kun koittaa,
Talolle, juhlia, istumaan!
Eikä estää voi mummot, tätä juhlivaa kansaa silloin kun meno on vallaton!

Näin mä kaadan, kaljaa kurkkuun, tunnelma mut saavuttaa!
Alan viettää juhlailtaa, heti paikalla!

Hubahubahubahubahubahuba-humppa-humppa-humppa-humppa-humppa-humppa-hei!

Kieli taitu ei kovin,
Vaikka koittelen tovin,
Silti sanoista et, selvää saa!
Juhla alkaa kai olla ehkä liiankin kova, aika on siis omstartata!

Jälleen kaadan, kaljaa kurkkuun, juhla alkaa uudestaan!
Voisin viettää juhlailtaa, jälleen huomenna!

Hubahubahubahubahubahuba-humppa-humppa-humppa-humppa-humppa-humppa-hei!

Hyvää snapsia

(säv. Tiernapojat / Hyvää iltaa)

Hyvää snapsia,
kossusnapsia
itse kullekin juopolle.

Ja me toivotam'
ja me toivotam'
onnellista ja syvää humalaa!

November Fest – OTiT Goes P***a Maa

Jostain kumman syystä löysin itseni keskiviikkona 26.11. bussista noin 50 muun tietoteekkarin kanssa. Suuntana oli etelän turistimekka, ihanan kimalteleva ja lämmöllään suomipoikaa houkutteleva Tallinna. Matkan pääasiallisena kulkuvälineenä Suomenlahden poikki toimi Silja Linen Finnjet. Vanha ja pienihän se on, mutta kuten kaikki tietävät, size does not matter. Finnjetiltäkin kun saa tax-free alkoholia.

Terminaalissa istuskellessa tuli mieleen, että eipä tietoteekkarijoukko olisi voinut paljoa parempaa matkaseuraa saada. Nuoret urhomme oli piirittänyt iso joukko eläkeikäisiä mummoja ja pappoja. Taisi siellä muutama 40+ ihminenkin olla, mutta parikymppisistä ihmisistä ei näkynyt vilautakaan. Todella mahtavaa, tällaisen laivamatkaporukan voisi ehkä voittaa vain laivalastillinen lampaita.

Vihdoin aukesivat portit, ja pieni opiskelijapoika sai tuta vanhojen ihmisten vimman ja raivon. Kyllä niillä on kaikkialle kiire. Passintarkastukseen ja laivaan ei jonotettu, sinne rynnittiin apinanraivolla. Kun oltiin päästy laivaan ja laiva oli päässyt pois satamasta, niin arvatkaapa mihin yhteen paikkaan ei ollut asiaa muutamaan tuntiin. That's right, tax-free myymälään! Kaipa niillä vanhoilla ihmisillä on joku pelko siitä, että alkoholi loppuu laivalta kesken.

Siispä istuskelemaan tanssiravintolaan. Juomaa tuoppiin ja nauttimaan elämästä? No ei: humppabändi aloitteli jo settiään, ja ikäväkseni jouduin todistamaan muutaman muun teekkarin kanssa jotain ihme "timanttitanseja". Tuli äkkiä aikamoinen kiire pois, juontajana toiminut univormupukuinen tyyppi (Kapteeni? Perämies? Joku muu?) kun paljastui aikamoiseksi vitsiniekaksi. Ei hitto että elämältäni katosi pohja ja muutenkin tunsin joutuneeni huijatuksi tässä elämän suuressa arpapelissä kun kuulin megaklassikkovitsin, joka mullisti elämäni täydellisesti. Tämä em. miekkonen kertoi näin siis jollekin Sirpalle Rautavaaralta tämän voitettua jonkun palkintosormuksen...

- "Niin, talitinttihän tuolla kiireisessä ruuhkasuomessa ei enää osaa sanoa titityy, vaan on lyhentänyt lauluun pelkäksi tity tity -lauleluksi. Jyväskylässä se tintti jo osaa sanoa tityy, mutta tiedätekös mitä se talitintti haastelee siellä Rautavaaran perukoilla?"

Jännitys tiivistyy

- "Titipähyvinniityy."

Hyvät lukijat, tässä kohdin saatte nauraa. Tauon aikana voitte hakea myös nenäliinan tahi talouspaperiarkin, jolla voitte pyyhkiä sivun puhtaaksi spontaanin naurunpyrskähdyksen aiheuttamasta limasta. Ja lukemista saa

sitten jatkaa omaan tahtiin.

Noh, tuon episodin hyvä puoli lienee, että sen aikana tax-freen jonot olivat sentään ehtineet vähentyä... Eli sitten päästiinkin viimein siihen asiaan. Ei kai ne mitenkään siellä kassalla voineet aavistaa, että me poijjaat olisimme ostaneet juotavia omassa hytissä ryypiskelyä varten, eihän? Siis 0,5 litraa Saaremaa 80% vodkaa ja kuusi tölkkiä limpparia. Otterilla saman verran limpparia ja pullo Absolut Kurantia...

Sitten alkaakin se hämärä osuus. Onneksi lähes kaikilla on nykyään digikamera, joten jonkinlaista aavistelua illan tapahtumien kulusta kuitenkin löytyy. Sen muistan itsekin, että olin hytissä, joka ei ollut kuitenkaan oma hytti. Sitten siellä juotiin. Luultavasti olen ollut humalassa, vannomaan en mene. Kuvalliset todisteet ovat kuitenkin aika vahvat. Jossain vaiheessa iltaa siirryttiin kohti yhdeksännen kerroksen discoa, jossa ei tarvinnut enää ottaakaan mitään, kun olo oli jo sen verran reipas. Ne joilla muisti tässä kohdassa vielä pelasi, ovat kertoneet, että jotkut teekkaripojat joutuivat 40+ mammojen ahdisteltaviksi. Kuulemma jotkut eivät sitä edes ahdisteluna pitäneet - salaisuudeksi jäänee saiko kuka ja miten paljon hyvin riippunutta lihaa.

Itse en ollut muutamia episodeja todistamassa, mutta luotettavista lähteistä ja kuvallisista todisteista käy ilmi, että käytävillä on menty Duudson-malliin ostoskärryillä, laskettu tarjottimen kanssa aulan portaita alas ja olipa tupakkapaikalla keskustelevalle kovaääniselle porukalle avattu baari istuskelua varten ("no menkää nyt vaikka sinne"), kun muutoin olisivat häirinneet nukkuvia ihmisiä. Näiden ja muiden sattumusten vuoksi seuraavana aamuna ei OTit-laumasta löytynyt hirveästi Tallinnaan lähtijöitä.

Leikkaus seuraavaan aamuun. Kello seitsemän kapteeni herätti keskusradion kautta... Päässä jyskytti pariikin katuporaa ja muutaman aloittelevan oululaisen heivändin konsertit (nupit kaakossa, muulla ei niin

väliä). Ikipirteä Tokola yläpetiltä kuitenkin pakotti minut nousemaan, piti kuulemma lähteä tutkailemaan veljeskansan pääkaupunkia. Tämähän tiesi lisää jonottamista. Laivasta piti nousta maihin kello kahdeksan ja yhdeksän välissä, eli ihan liian aikaisin...

No, voinpa kertoa lapsenlapsille iltasatuna, että "minä se nuorena poikana reissasin ympäri maailmaa, ensimmäinen kertani Tallinnassa jäi hyvin mieleen. Oli krapula ja en saanut Big Maccia syötyä kokonaan". Kyseisessä vanhan kaupungin McDonaldissa oli kuulemma vähän myöhemmin muuten eräskin Simppa (nimi muutettu) hieman skitsahtanut ja todennut useaan kertaan suht' kovaan ääneen reissun kohteen olevan "P***a maa" (selityksenä kaikille mäkkärillä asiointia ihmetteleville, että purilaispaikkojen lisäksi ei oikeastaan mikään ruokapaikka ollut auki ennen klo 11:tä).

Raitisilmamyrkytyksen vaara oli olemassa, mutta oli se vanha kaupunki kyllä hienon näköinen. Koiravesikin maksoi vain n. seitsemän euroa / puoli litraa. Jotta kyllä kelpasi suomipoijjan olla, jos ei sitä vatsan myllerrystä oteta lukuun. Kaikenlaista rihkamaa oli myynnissä, mieleen jäi erityisesti Merekeskuksen takapihalta löytyneet sotamemorabiliapöydät. SS-miehen univormun hakaristeineen kaikkineen olisi saanut sopivalla summalla, kuten myös toisen maailmansodan aikaista (tai "lähes aitoja kopioita") piippahattua, saksalaista sotilaskypärää, koppelakkia, urhoollisuusmitaleja ja niin pois päin.

Paluumatka menikin hirveissä tuskissa. Alkoholin vaikutukset iskivät koko voimallaan vasta palattuamme laivaan takaisin. Asiaa ei helpottanut kova aallokko, jonka ansiosta peti heilui

enemmän kuin olisi ollut tarpeellista. Tähän voisi todeta, että "ehkä join, ehkä en. So not, kunhan laatta lentää".

Mitäpä vielä paluumatkasta? Eipä ihmeempiä. Tax-free ostokset, jonottelua laivassa ja terminaalissa, sekä odottelua bussissa kun pari tyyppiä meinasi myöhästyä. Oli väsy olo, mutta matkan aikana ei oikein saanut unta. Reindeer Games aka. Pelin henki osoittautui aika paskaksi elokuvaksi. Ouluun saavuttiin noin kahden maissa yöllä. Oli ihan kiva reissu, tosin seuraavalla kerralla juon ehkä vähän vähemmän ja tutustun kaupunkiin vähän enemmän hieman selvemmässä olotilassa.

Siinä se. Kettu kuittaa.

Scam

Siellä, missä OTiT juhlii, eläkeläiset eivät nuku!

"Risteily kuin risteily", he ajattelivat ruksatessaan nimensä Novemberfestin varauslistaan. Matkan kohteena Tallinna, tavoitteena paikalliseen kulttuurielämään tutustuminen, kommunikointitaitojen hiominen ja väkijuomien laajamittainen eksportointi maksimaalista voittoa tavoitellen.

Reppuun ei lähtöpäivänä eksynyt kuin passi, karaokedaisarit ja koppa keppanaa. Siitä oli hyvä lähteä, sillä charter-bussimme suuntasi aina yhtä luotettavasti aamutuimaan kohti Pulkkilan legendaarista Alko/ABC-kombinaatiota. Jotkut sortuivat ylilyönteihin:

Eräskin nimeltämainitsematon veijari osti kolme minttuviinapulloa ja mikropitsan. Mitä hittoa hän tekisi kaikella sillä ruualla? Porukan mukana oli muuten myös valkoisensävyyistä verta, sillä muutama proselainenkin oli ängennyt kiukulla mukaan. Muukalaiset osoittautuivat kuitenkin kelpo matkakumppaneiksi ja muutamia poikkitieteellisiä flirttailun oireita tultiin havaitsemaan.

Karsea, ryppyinen totuus

Terminaaliin (Ei tähän lehteen) saavuttaessa J. Mahosenaho hankki kyseenalaista kunniaa linkittäessään Über-salaliittoteoriallaan Roswellit, Kennedyt ja terroristi-iskut yhdeksi suureksi, skitsofreniseksi sekamelskaksi. Satunnaisten matkailijoiden yleinen mielipide teoriasta väreili kunnioitusta:

*-Voisitteko nyt kuitenkin edetä siinä S*tanan automaattijonossa?*

Mitä lähemmäksi laivaa päästiin, sitä harvemmaksi kävivät rypyttömät naamat ympärillämme. Karu totuus alkoi paljastua. Keskiviikon risteilyillä käy harvemmin nuorta porukkaa ja

tämänkertainen Finnjetin ilta näytti toteutuvan kaavalla 60+, invitation only! Mehukkaan hyllyvää ja tirisevää eläkeläislihaa oli nyt tarjolla leivisköittäin! Shokin järkyttämänä tapahtui pakollinen Tax-freehen ryntäys, hyllyjen tyhjennys, hyttiin pakeneminen. Ovet lukittiin, naulattiin, hitsattiin ja teipattiin kiinni. Alkoi hillitön surun ja kauhun hukuttaminen.

Janne Tulkki ja pelimies

Viidennen kerroksen rappukäytävä - bilepaikoista paras

Makean, mutta yllätävän kirpeän pullollisen jälkeen rohkea ekspeditio vei meidät peräti ulos hytistä ja löysimme tiemme yläkertaan. Stardust-baari oli kuin menneitten maja kello kahdeksan aikaan, joten suuntasimme vitoskerroksen Paradiseen, jossa olikin iloinen, vellova ihmismassa. Suureksi riemukseemme kerrottiin, että lavalla olisi illalla JANNE TULKKI!

Jannea odotellessa nappasin kasinon esitteen, joka lupasi hyvää:

Ruletti, Black Jack, pokeripelit, yksikätiset, noppapeli... Finnjetin Casino on pelaamisen jännitystä ja voittamisen riemua uhkuva tiivistunnelmainen pelikeidas, jossa croupierit huolehtivat viihtymisestäsi.

Ei humuja...

Miten mukavaa! Päätin siis kokeilla pelikeitaan tunnelmaa. Kasino koostui ruletti- ja blackjackpöydästä, joita piiritti valtava neljän eläkeläisen joukko. Asettaesani koeluontoisesti euron vaihdettavaksi ystävällinen pelinhoitaja kysäisi ihanko pelaisin koko rahalla? No kyllä vain. Pelaamistani seuraamaan tullut Blackjackpöydän croupier huolehti viihtymisestäni tokaisemalla hävitessäni "No siitäs sait!". Tunnelma uhkui voittamisen riemua.

Janne Tulkin alkaessa aiheuttaa yleistä pahoinvointia suunnistimme sokkona sinne, mistä kuuluisi edes vähän nuorison ääntä. Tuolla... kulman takana, oviaukossa. OTiT oli ottanut ohjat käsiinsä ja muuttanut 5. kerron paapuurin puolen porrastasanteen laittomaksi bilemestaksi, jossa viini virtasi (Saarenmaa, 80%), soitto soi (Halpa mankka, 3W RMS) ja naiset nauroivat (HC, vahvasti

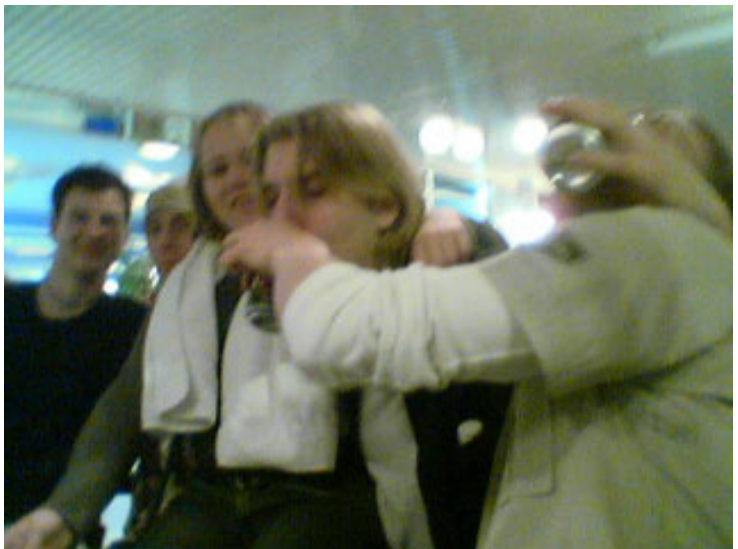
humalassa). Ilta oli pelastettu.

Valtaus

T ä s t ä eteenpäin ei ilta voinut kuin parantua. Ei haitannut, vaikka prose-

o t i t - pariskunta valtasi hyttimme tarkemmin erittelemättömiä toimenpiteitä varten. Laivalla riitti tekemistä. Päätimme kostaa henkisen shokin vanhoille parroille ja valtasimme taistelutoverimme kanssa Commodoreluokan käytävän. Yksityisbaari käytävän päässä sai kyytiä ja konferenssitilan fläppitaulut täyttyivät mielenkiintoisia kaavoja. Päätimme poistua parin kylläävän mummelin lähestyessä uhkaavasti.

Stardustissa oli täysi rähinä päällä. Kimmo, 57, lauloi riettaasti Topi Sorsakosken hittejä. DJ uhkasi, että

Aarni nautiskelee

puoli kahdeltatoista
a l e t a a n
"diskoilemaan".

Ei kestänyt
kauaakaan, kun
uhkaus toteutui ja
OtiT vyöryi paikalle,
kuin musta pilvi,
pysäyttäen vanhusten
lupaavasti alkaneen
illan kulun kuin
seinään. Tanssilattia
oli meidän! Ja niin oli
koko baarikin.
Kunnianosoituksena
hienolle killallemme
kajahti illan

v i i m e i s e n ä Yhteishenkeä ennen aamiaista
karaokebiisinä "Aikuinen nainen" koko
porukan voimin. Turvallisuussyistä mikit
sammutettiin puolessavälissä biisiä.

Keilapallopää-portsari yritti säilyttää
arvokkuutensa rippeet ja koetti
takavarikoida tax-free-juomamme, joita
niin avoimesti nautimme baarissa. Hän
tietenkin epäonnistui surkeasti ja
poistuimme juominemme hetkeksi.
Kostoksi epäystävällisestä kohtelusta
tulimme takaisin pyyhkeet päällämme.
Baarin sulkeuduttua Finnjetin paapuurin
puoli sai mukavan herätyksen
palatessamme portaikkoon. Tällä kertaa
perämies pisti stopin touhulle ja ohjasi
meidät suljettuun ravintolaan, jossa
saimme poikkeusluvalla jatkaa
rellestystä aina aamiaiseen asti.

Kannattaa siis riehua ja käyttäytyä
sopimattomasti. Siitä palkitaan.

Otiitti, eli sinne ja takaisin

Billy Idolin voimin jaksoimme
aamiaiseen asti ja hurjimmat kävivät
maissakin. Eestin puolella oli harmaata
ja tylsää. Eräs Otitlainen, jota
kutsumme nimellä herra X sai maistaa

Virun polliisin pamppua. Mitään
mukavaa tai mieliinpainuvaa siellä ei
tapahtunut. Kaikki tulivat äkkiä pois
sieltä ja yllättävän kallista siellä oli
myös. (Huomannee, että nukuin siis
hytissä koko maissaoloajan...)

Paluumatka meni lievästi
hiljaisemmissa tunnelmissa. Korttia
pelattiin ja vaurioita arvioitiin.
Voittajaksi selviytyi se onnekas, jota oli
hinattu jaloista pitkin käytäviä.
Palojäljet olivat hienoja, ihan totta!

Bussimatka oli kokemus sinänsä -
oksetti ja jaskatti. Pari urheaa yritti
pitää tunnelmaa yllä, mutta
valitettavasti tunnelma oli kuin
etelävaltioilaisten marsseilla vuonna
1864. Mutta kotiin päästessä ja tuliaisia
ihastellessa paha olo unohtui ja oma
sänkykin näytti todella, todella hyvältä.
Taas oli yksi virstanpylväs miehillä
mustissa takana ja muutama
liuotuskuoleman välttänyt mukava
muistokin vielä jäljellä. Keväällä uusiksi,
beibiiz!

Jaakko Seppälä

Päivystävä juoppo

Haluaisitko olla ossaaja? Päivystävä juoppo on ossaaja. PJ vastaa puheluihin (ei sms) numerossa:

(040) 5698 112

Pistä numero muistiin. Päivystäjä vastaa kysymyksiin jotka liittyvät juopotteluun tai oulun baareihin. Toiminta on aatteellista ja pyrkii lisäämään juopottelutietoutta kansalaisten keskuudessa. Palvelusta vastaa toistaiseksi Akateeminen Samoiluseura ASS, mutta toiminta jatkossa ehkä ulkoistetaan omaksi yhtiöksi.

Ootko ossaaja? PJ-rintki hakee innovatiiviseen porukkaan lisää ossaajia. IVA, VS, VSOP, LNTV, PLL, SRKK, HV, 45, WC, EM ja EVVK ovat tuttuja juttuja.

XO:n ja norjan kielen tuntemus lasketaan eduksi.

Tarjoamme palkan siasta hyvät edut ja mahdollisuuden kehittyä ossaamisessasi uudelle tasolle. Lähetä vapaamuotoinen hakemus elektronisella postilla osoitteeseen ass@otitsun.oulu.fi.

Juopotellaan!

Happamia sano kettu pihlajanmarjoista

Inttivuosi ja teekkarielämä eivät rakenteeltaan eroa paljoakaan toisistaan. Otetaanpa vertailuun kesällä alkava varusmiespalvelus ja fuksin vuosi. Aluksi on "p-kausi", jolloin uudet heput tulevat maisemiin, ja heille pitää opettaa talon tavat. On pari totuttavaa harjoitusta, kutsukaamme niitä vaikkapa fuksisaunoiksi tai morttileireiksi. Näillä saadaan esimakua tulevasta.

Hyvin pian aletaan erikoistumaan, ihmiset jakaantuvat niihin jotka häipyvät pian maisemista, ja niihin, jotka jäävät pidemmäksi aikaa kuvioihin. Jotkut viihtyvät niin hyvin että päättävät jäädä vuosiksi maisemiin.

On useampia leirejä, nimeltään vaikkapa Perusharjoitus 3 tai

Kotimaanpitkä, joiden välissä koitetaan opiskella teoriaa, sekä kaksi pidempää harjoitusta, Loppusotaa, Pikkujouluukausi ja Wappu, joiden aikana sankareista otetaan, ellei välttämättä mene suojaan tältä kaikelta, kaikki irti jatkuvan fyysisen rasituksen ja valvomisen muodossa.

Koko vuotta leimaa jatkuva perusasioiden toisto, oli se sitten ylempien tervehtiminen tai kolmospullon avaaminen. Vuoden päätteeksi ansioituneimpia palkitaan tunnustuksin, ja ylennyksiä jaetaan. Joillekin käteen jää jonkinlainen tyhjyys, on hankala uskoa että nyt se todellakin on ohi. Heidän onnekseen kertaavia harjoituksia pidetään varsin pian.

Nimimerkillä TJ Liikaa

Tämä kuva ei liity millään tavalla ylläolevaan juttuun, vaikka onkin tosi kuin vesi

Killassa tapahtunutta

Edustajistovaalit

Oulun yliopiston ylioppilaskunnan edustajistovaalit käytiin 5.11.2003. Oulun Tietoteekkarit ry:n jäseniä oli sitoutumattomien tietotekniikan ja informaatioverkostojen opiskelijoiden listassa yhteensä 30. Edellisiin vaaleihin nähden killan jäsenten saama äänisaldo lähestulkoon tuplaantui, josta syystä OTiIlaisia saatiinkin edustajistoon kolme.

Edustajistoon valittiin seuraavat tietotai infoteekkarit:

Hanna-Leena Roivainen
Matti Mölläri
Tuomas Rytky

sekä edellämainittujen lisäksi varalle:

Teemu Haapala
Juha Tiensyrjä
Antti Niittyviita

Edariin valitut kiittävät kaikkia äänestäjiään!

Killan hallitus vuodelle 2004

Oulun Tietoteekkarit ry:n sääntömääräinen vaalikokous pidettiin perjantaina 28.11.2003. Kokouksessa päätettiin killan seuraavan vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio, sekä valittiin vuodelle 2004 hallitus ja toimihenkilöt.

Killan hallitukseen toimikaudelle 2004 valittiin seuraava henkilöt:

Puheenjohtaja
Lasse Määttä
Rahastonhoitaja
Juha Tiensyrjä
Sihteeri
Laura Kemppainen
Työvoimaministeri
Laura Hulkko
Tiedotusministeri
Toni Frogell
Sosiaali- ja terveysministeri
Heikki Laine
Teollisuusministeri
Janne Tuovinen
Liikenneministeri
Jouni Kovasin
Ulkoministeri
Simo Hosio
Opetusministeri
Matti Mölläri

Lisäksi kokouksessa valittiin toimihenkilöitä. Valitettavasti vain toimihenkilöiden lista on niin pitkä, että se ei mahtuisi Terminaaliin vaikka kuinka yrittäisi. Lukekaa se siis killan [www-sivuilta tammikuussa!](http://www.sivuilta.tammikuussa!)

Vasemmalla kuukauden lammas. Näköjään nallekarhukin on eksynyt kuvaan.

TEKNIKAN AKATEEMISTEN LITTO TEK

TEK tarjoaa opiskelija- jäsenilleen:

- Lehdet ja julkaisut
- Harjoittelijapalkkasuositukset
- Lakimiespalvelut
- Edullisia vakuutuksia
- Tilastoja
- Tutkimuksia
- Neuvontaa
- Työttömyysvakuutuksen
- Alennuksia
- Tietonsa käyttöäsi!

KILTA!

Lakimiespalvelut avustavat
laki-, verotus- ja sääntö-
asioissa.

TEKKARI!

Käytä TEKin palveluja ja
julkaisuja hyväksesi
työnhaussa!

Teknillien Akateemisten Litto TEK
Oulun Alue toimisto
Teknologiantie 1, 90570 OULU
(08) 551 5555, fax (08) 551 5550
www: <http://www.tek.fi>
e-mail: tek@oulu.fi